

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „VIAGUARA” dla towarów w klasie 32 i 33 — zgłoszenie nr 4630562

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Pfizer Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak słowny „VIAGRA” dla towarów w klasie 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: unieważnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie w całości zgłoszenia znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie artykułu 8(5) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ poprzez błędną metodykę oceny związku między znakami oraz wadliwe ustalenia w zakresie ryzyka wykorzystania renomy i wizerunku znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona), Dz.U. L 78, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2010 r. — F91 Diddeléng i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-341/10)

(2010/C 301/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: F91 Diddeléng (Dudelange, Luksemburg), Julien Bonnetaud (Yutz, Francja), Thomas Gruszczynski (Amnéville, Francja), Rainer Hauck (Maxdorf, Niemcy), Stéphane Martine (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Grégory Molnar (Moyeuvre-Grande, Francja) i Yann Thibout (Algrange, Francja) (przedstawiciele: adwokaci L. Misson, C. Delrée i G. Ernes)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności spornej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 3 czerwca 2010 r.,

— stwierdzenie nieważności regulaminów naruszających art. 45 i 101 TFUE,

— nałożenie niezbędnych sankcji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący (klub piłkarski Dudelange i zawodnicy nieluksemburscy zatrudnieni w tym klubie) wnoszą o stwierdzenie nieważności dostarczonej przesyłką pocztową w dniu 21 czerwca 2010 r. decyzji Komisji z dnia 3 czerwca 2010 r., którą Komisja poinformowała skarżących o umorzeniu postępowania wszczętego w wyniku ich skargi przeciwko Fédération Luxembourgeoise de Football (FLF — luksemburski związek piłki nożnej) opartej na art. 45 i art. 101 TFUE, która dotyczyła regulaminu FLF zabraniającego skarżącym udziału w określonych meczach piłkarskich, jeżeli liczba zawodników zagranicznych figurujących w protokole meczowym przekraczała liczbę ustaloną w regulaminie.

Skarżący opierają skargę na dwóch zarzutach:

— Naruszenie art. 45 TFUE, gdyż figurujący aktualnie w regulaminie FLF obowiązek umieszczenia w oficjalnym protokole meczowym siedmiu zawodników, których pierwsza licencja zawodnicza została wystawiona w Luksemburgu, oraz zakaz umieszczania w tym samym protokole więcej niż czterech zawodników, którzy w trakcie sezonu zmienili klub, stanowią bezpośrednią dyskryminację utrudniającą obywatelowi państwa członkowskiego wykonywanie działalności gospodarczej na terytorium luksemburskim. Ponadto, jeżeli regulamin FLF nie stanowiłby dyskryminacji bezpośredniej, lecz pośredniej, cele przywołane przez FLF, mianowicie że jego celem społecznym jest promocja futbolu jako sportu amatorskiego, są bezpodstawne i nie mogą z tego powodu być uważane za zgodne z prawem. Ograniczenia są nieproporcjonalne do przywołanego celu;

— Naruszenie art. 101 TFUE, gdyż FLF należy uznać za stowarzyszenie przedsiębiorstw, które narusza prawo konkurencji, a w szczególności art. 101 AEUV, ponieważ ograniczenia odnośnie do liczby zawodników zagranicznych mają konsekwencje ekonomiczne dla sportowców zawodowych i naruszają swobodę konkurencji luksemburskich klubów sportowych.

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2010 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji

(Sprawa T-345/10)

(2010/C 301/56)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy, wspierani przez M. Figueiredo, adwokata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Tytułem żądania głównego:

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4255 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2010 r. dotyczącej zastosowania korekt finansowych w odniesieniu do pomocy z Sekcji Orientacji EFOGR przyznanej na rzecz programu operacyjnego CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugalia — Program krajowy, Cel 1), dla realizacji zadania „Inwestycje w gospodarstwa rolne”, zmniejszającej o 16 411 829,46 EUR pomoc z Sekcji Orientacji EFOGR przyznaną zgodnie z decyzją Komisji C(2000) 2878 z dnia 30 października 2000 r. i przeznaczoną na wydatki w ramach programu pomocy CCI 1999.PT.06.1.PO.007 (Portugalia — Program krajowy, Cel 1).

— Tytułem żądania ewentualnego:

1) Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4255 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona finansowania wspólnotowego wydatków poniesionych przez Republikę Portugalską w związku z wnioskami zatwierdzonymi w okresie od dnia 28 października 2003 r. do listopada 2006 r. w wysokości 194 347 574,29 EUR.

2) Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4255 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona finansowania wspólnotowego wydatków poniesionych przez Republikę Portugalską w związku z wnioskami dotyczącymi „inwestycji w gospodarstwa rolne” związanymi z podejmowaniem działalności przez młodych rolników, w wysokości 94 621 812,06 EUR.

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- a) Naruszenie art. 250 TFUE i brak właściwości.
- b) Naruszenie art. 39 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾
- c) Stosowanie z mocą wsteczną art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ⁽²⁾
- d) Naruszenie art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ⁽³⁾
- e) Naruszenie art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 438/2001 z dnia 2 marca 2001 r. ⁽⁴⁾
- f) Naruszenie art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1257/99.
- g) Naruszenie zasady równości.

h) Naruszenie zasady równości i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, jak również błąd w zakresie skutków finansowych, jakie należało wywieść z naruszenia przepisów wspólnotowych.

i) Naruszenie zasady proporcjonalności.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1).
 - ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160, s. 80).
 - ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 74, s. 1).
 - ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 438/2001 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 dotyczącego zarządzania i systemów kontroli pomocy udzielanej w ramach funduszy strukturalnych (Dz.U. L 63, s. 21).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 15 czerwca 2010 r. w sprawie F-35/08
Pachtitis przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 sierpnia
2010 r. przez Komisję Europejską**

(Sprawa T-361/10 P)

(2010/C 301/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i I. Chatzigiannis)

Druga strona postępowania: Dimitrios Pachtitis (Ateny, Grecja), popierany przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie F-35/08 Pachtitis przeciwko Komisji;

— przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania w celu zbadania pozostałych zarzutów nieważności;

— obciążenie drugiej strony w postępowaniu odwoławczym kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.